

Szentcsalád ünnepe 2013.

Bevezetés

Ma Szent Család ünnepe van. Válságokkal küzdő világunkban az Egyház a Szent Családot állítja példaképpül a keresztény családok elé.

A család a Jóisten olyan ajándéka az ember számára, mellyel az embert teremtő társává tette e világban, amely hatalmával az ember olyan kis közösséget hozhat létre, amelyben ha a Teremtő akarata szerint él, boldogan élhet itt a földön is. A szerint élünk e mi családjunkban? Vizsgáljuk meg lelki-ismeretünket.

Kirie litánia

Jézus Krisztus! Családba való születéseddel megszentelted a családot, szenteld meg azokat ma is! Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus! Családban való nevelkedésed által példát adtál a gyermekeknek szülőkkel való kapcsolatra, add, hogy a gyermekek ma is kövessék példádát. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus! Add, hogy a szülők is úgy szeressék gyermekeiket, miként Mária és József az ő gyermeküket, Jézust. Uram irgalmazz.

Evangelium után

Népek és nemzetek és az egész társadalom hatalmas épületének alkotó elemei, melyektől a népek jóléte, a nemzetek tartásága függ és az egész társadalom egészséges fejlődése: a sok család! Ma Szent Család ünnepén az Anyaszentegyház liturgiája erre a sok családra, a mai családok szomorú sorsára és a

családi életközösségek örök eszményképére, a Szent Családra irányítja tekintetünket.

Ha nézzük a körülöttünk zajló életet, akkor látnunk kell a problémákat, látnunk kell, hogy szinte feltartóztatlanul nő, a házasság nélkül, mind polgári, mind egyházi esküvő nélkül együtt élők száma: Hogy csökken a házasságot kötők száma, nem a templomi házasságkötőké, az talán enyhe növekedést mutat az utóbbi években, hanem a polgárilag megkötött házasságoké. Hogy több a válás, mint a házasságkötés. Hogy több az elhalálozás, mint a születés. Hogy a természetes szaporulatunk már több mint 20 éve negatív. Évenként 20 – 30 ezerrel, lesz kevesebb hazánk népessége.

Miért mindez? Mellőzzük most a gazdasági és társadalmi tényezők hatásának elemzését. De annyit azért említsünk meg, hogy a gazdasági válság jövátelhetetlen károkat okoz a családok életében.

Sokat teszünk környezetünk védelméért, környezetünk szennyezése ellen. Ám erkölcsi életünk elszennyeződése ellen, szinte semmit sem. Sőt szabadon, gátlástalanul lehet folytatni. S az európaiktól, s kereszténytől teljesen idegen életszemléletet lehet mindenféle eszközzel terjeszteni. S olyan degenerált elveket, szemléletet előhozni a történelem lomtarából, amely már nem egyszer okozta világbirodalmak, hatalmas népek történelem színpadáról való eltűnését, s népeknek nemcsak erkölcsi, de biológiai halálát is. Nem hallja már e világ, de legalábbis feledi e nép, a római színben színpadra

lépő Péter apostol szavait: "El fogsz pusztulni korcsult nemzedék!"

Napjainkban, hála legyen a jó Istennek, hazánkban azért ma már egyre többen, a különböző társadalmi önszerveződések, pozitív hangot hallatnak a családról, és egyre többet tesznek is érte. Maga a Kormány is szinte mindent megtesz érte. De nem így a nemzetietlen erők.

Micsoda családromboló tevékenységet fejtenek ki az anarcho liberális irányzat apostolai. Nincs már apa és anya, csak 1-es vagy 2-es számú szülő. Nincs már fiú, vagy leány, csak semleges nemű gyermek. Micsoda erkölcsi felelőtlenség! Nemcsak a magzatgyilkosság megengedett, hanem már a meddővé-tétel is. Vajon az ezt kérő személyek, ismernek-e utód, leszármazott nélkül élő idős személyeket?

Pedig nemzeti összefogásra, és nem széthúzásra van szüksége nemzetünknek!

Akiknek nem közömbös nemzetünk jövője, azok tudják, hogy az alapoknál kell kezdeni a jövő építését.

A jövő alapja és záloga, pedig a gyermek, ill. a gyermekek. Sajnos lassan már gyermek sem lesz. De nem közömbös az, hogy hogyan neveljük gyermekinket.

Kérdezhetné valaki: Vajon van-e még eszköz a kezünkben a házasság, a család intézményének megerősítésére?

Van-e egységes recept a családi élet boldogságának biztosítására? Mi keresztények erre a kérdésre azt válaszoljuk, hogy apró részletességgel kidolgozott nincs, de a lényegest tartalmazó igenis van!

Emberhez méltó, boldog életközösséget, házasság és családi életet nem lehet kialakítani egymáshoz való kölcsönös alkalmazkodás, önmérséklet, türelem, megbocsátás és egymásért vállalt áldozatok nélkül.

Nem kétséges, hogy a családi élet boldogságát nemcsak a hitvestársak kapcsolata határozza meg, hanem a gyermekükhöz fűződő viszonyuk is.

Érdemes fölfigyelnünk arra az eseményre, amelyet az evangélium örökített meg számunkra.

A Szent Család együtt zarándokolt fel a templomba. A mai családok együtt jönnek-e a templomba? Együtt jön-e szülő és gyermeke?

Tizenkét éves Jézus visszamarad a templomban, és amikor megtalálják, Mária szemrehányóan megjegyzi: "Fiam, miért cselekedtél így velünk?" És a gyermek Jézus engedelmeskedett nekik.

Tagadhatatlan, hogy a nemzedékek között mindig van bizonyos szakadék, és ez napjainkban egyre szélesebbre nyílik. Igen fontos ennek a ténynek a tudatosítása és az ennek megfelelő gyakorlat kialakítása.

Valaki igen bölcsen jegyezte meg: Ha arra tanítjuk a gyermekeinket a hittan órákon, hogy tiszteljék szüleiket, akkor a szószékről arra kell biztatnunk a szülőket, hogy igyekezzenek méltók lenni gyermekeik tiszteletére.

Mindennek, családnak és nemzetnek alapja a kölcsönös szeretet. Ebből adjon az Úr minél többet minden magyar családnak.

Amen

F. F.